

דְּרָשֶׁת כָּל נְדָרֵי

מֵרֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלֵימָ"א

שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֶט קָמֶן, בְּוִיִּלְיָאִמְסְבֹּרְג יע"א

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ

דְּרָשֶׁת כָּל נְדָרֵי, יוֹם הַקְּדוּשׁ שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֶט קָמֶן, בְּבֵית הַמְדָרְשׁ הַיְבֵל הַקְּדוּשׁ וּוִיִּלְיָאִמְסְבֹּרְג יע"א

עַל יְדֵי שְׂמֻדְבְּרִים אֶל הַשֵּׁם נְמַהֲרִים

רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלֵימָ"א עֲלֶה עַל מַדְרַגַּת אֲרוֹן הַקְּדוֹשׁ, פֶּתַח וְאִמְרַי בְּהַתְעוֹרְרוֹת

רְבֵה:

מִי מְדַבֵּר עוֹד שֶׁאִם אָדָם זוֹכֵה וְהוּא מְדַבֵּר מִלֵּה אֶל הַשֵּׁם, הוּא נִהְיֶה טְהוֹר לְגַמְרֵי!

רְבִינוּ נִתֵּן לָנוּ דֶרֶךְ מְאִירָה, לֹא מִשְׁנָה אֵיךְ שֶׁאָדָם רַק לֹא נִרְאֶה עַד כִּמָּה הוּא מְרוּחַ בְּעִבְרִיּוֹת, וּבְאִיזָה מִצַּב הוּא נִמְצָא, רְבִינוּ נִתֵּן לָךְ עֲצָה, תְּדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם, תִּתְוֹדֶה אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, תִּגִּיד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ כֹּל מַה שֶׁעֲשִׂיתָ וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה עַל הַכֹּל.

תִּגִּיד לְהַשֵּׁם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, מַה אֲנִי אֶעֱשֶׂה שֶׁיֵּשׁ לִי יֵצֵר הָרַע, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁאֵינִי לִי בַחֲרִירָה, אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁלִּי, מַה אֶעֱשֶׂה? אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כֶּשֶׁר!" "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּסְתַּכֵּל עָלַי אֵיךְ אֲנִי נִרְאֶה, אֲנִי כֹל כֵּךְ רַחוּק מִמֶּךָ, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֲנִי מְגִיעַ לְבֵית הַכֶּנֶסֶת, אֲנִי מִתְעַטֵּף בְּטִלִּית וּמְנִיחַ תְּפִלִּין."

יִשְׁנֵם הַנְּהַגוֹת וְעֲצוֹת מִבְּעֵלֵי הַמוֹסֵר, הַעֲצָה הַזֹּאת טוֹבָה לְסוּג מִסוּיִים שֶׁל אֲנָשִׁים, הַעֲצָה הַשְּׁנִיָּה עוֹבְדַת אֲצֵל סוּג אַחַר שֶׁל אֲנָשִׁים, אֲבָל הַעֲצָה שֶׁל רְבִינוּ הִקְדוּשׁ דוֹשׁ הַעֲצָה שֶׁל לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, זֶה דֶרֶךְ עֲבוּר כֹּל יְהוּדֵי, מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, בִּימֵים יְפִים, וּבִימֵים יְפִים פְּחוֹת וְגַם בִּימֵים קוֹדְרִים.

אָדָם שֶׁצוֹעֵד בְּדֶרֶךְ הַמְאִירָה שֶׁל רְבִינוּ, הוּא עוֹמֵד 'לְפָנַי ה'", הוּא מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם וּמְסַפֵּר לְהַשֵּׁם עַד כִּמָּה הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב וְהֵיכֵן הָרַע מִפִּיל אוֹתוֹ, 'תְּטָהֵר' רַו' - הוּא נִטְהָר לְגַמְרֵי.

כְּתוּב בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה (וִיקְרָא טז, ל): כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנַי ה' תִּטְהָרוּ. הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ נִתֵּן לָנוּ יוֹם שֶׁבּוּ הוּא מוֹחֵל לָנוּ וּמְטַהֵר אוֹתָנוּ מִכָּל הַעֲבִירוֹת, חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכַּהּ אוֹמְרִים (מְדַרְשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים רְבֵה א, לו) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ה): "שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֻוָּה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם", בְּמִשְׁךְ כֹּל הַשְּׁנָה זֶה 'שְׁחוּרָה אֲנִי' מִהַעֲבִירוֹת שֶׁעֲשִׂיתִי, אֲבָל 'וְנִאֻוָּה' - בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, בְּיוֹם כִּיפּוּר אֲנִי נֹאֵה לְפָנֶיךָ, יוֹם כִּיפּוּר הַשֵּׁם מוֹחֵל עַל כָּל הַעֲבִירוֹת אִם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה.

בְּזִכְרוֹת אֲמוּנָה נְדִים טְהוּרִים

כֹּל הַסְּפָרִים כָּבֵר שׁוֹאֲלִים, מְדוּעַ כְּתוּב פְּעַמִּים: 'לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם', וְאַחֲרַי כֵּךְ כְּתוּב: 'לְפָנַי ה' תִּטְהָרוּ'!?

רַק אוֹמֵר רְבִינוּ הַקְּדוּשׁ (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): "עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ", אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּהַשֵּׁם, הוּא מֵאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, הַשֵּׁם עֲשָׂה הַכֹּל, וְהַשֵּׁם מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם, אִזּוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הַעֲבִירוֹת.

כֹּל הַמְּקַטְרְגִים עוֹמְדִים וּמְחַפְּשִׁים לְקַטְרֵג עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֲטָאוּ וְעָשׂוּ עֲבִירוֹת, אֲבָל בְּזִכְרוֹת זֶה שֶׁלִּיהוּדֵי יֵשׁ אֲמוּנָה, הוּא מֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, הַשֵּׁם מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל.

זֶה מַה שֶׁאוֹמֵר הַפְּסוּק: 'לְפָנַי ה'', אִם עוֹמְדִים לְפָנַי הַשֵּׁם, כְּלוֹמֵר יֵשׁ אֲמוּנָה וְיודְעִים שֶׁהַשֵּׁם נִמְצָא כְּאֵן, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עוֹשֶׂה הַכֹּל וּמְנַהֵל הַכֹּל, 'תְּטָהֵרוּ' - נִהְיִים טְהוּרִים לְגַמְרֵי.

אחים יקרים! אחים אהובים! בואו ננצל את הלילה הקדוש, בואו נוציא כמה דיבורים אמיתיים, אל השם יתברך.

אין דרך מסויימת איך לדבר אל השם יתברך, כל אחד מדבר אל השם בדרך שלו ובשפה שלו, אם מדברים אידיש - מדברים אל השם באידיש.

אם אומרים להשם: "רבונו של עולם אני רוצה להיות טוב, אני רוצה לעמוד לפני ה', אני רוצה להיות קרוב אליך, אני רוצה להרגיש אותך, אני רוצה לחיות איתך", - בזכות זה 'תטָהרו' - נטהרים.

לבקש על גשמיזת!?

היום זה לילה מאוד קדוש אפשר לפעול היום דברים גדולים.

כל אחד שיבקש מהשם על פרנסה, שלא נצטרך כל כך להתייגע על כסף, וכך הלאה, לא צריך להתבייש לבקש מהשם על דברים גשמיים, כמו פרנסה, דירה, רכב. מה שכתוב בזוהר הקדוש (תקוני זהר, תיקון ו) שאלו שמגיעים לבית הכנסת בימים הנוראים ומבקשים על צרכים אישיים הם דומים לכלבים שנובחים: "הבֵּב", אומרים הצדיקים הקדושים שזה לא מכוון לבני ישראל, כי בשביל מה צריך יהודי את כל הצרכים שלו? רק כדי להיות יהודי! למה אני צריך פרנסה? רק בשביל להיות יהודי! למה אני צריך דירה? רק בשביל להיות יהודי! למה אני צריך שידוך? רק בשביל ביל להיות יהודי! למה אני צריך ילדים? רק בשביל להיות יהודי! רק כדי שאוכל לעבוד את השם יתברך!

בואו ננצל את היום כמו שצריך. מוצאי יום כיפור נפ־טפט על כל החדשות, היום נשב עם המחזור מתחת לטלית ונדבר אל השם.

לבקש עבור יהודים אחרים

אל תבקשו מהשם רק עבורכם, תבקשו גם עבור יהודים אחרים. ישנם בחורים בישיבה שכבר מחכים כל כך הרבה זמן לשידוך, הם כבר עשו את כל הסגור־לות, זה נראה שהכל תקוע, בבחינת (איכה ג, ח): "גַם פִּי אֶזְעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי", צריך לעזור להם, צריך להתפלל עבורם, גם ישנם אברכים שמחכים להיוושע בילדים, בפרנסה, צריך להתפלל עבורם, שהם יווש־עו עם פרנסה ועם ילדים.

הולכים כעת לומר את שני הפסוקים הקדושים (תהלים צז, יא): אֹרֶץ זָרָע לְצַדִּיק וְלִישָׁרֵי לֵב שְׂמֵחָה, כמה טוב ומואר ליהודים יראי שמים שהולכים בדרך התורה, להם כל כך טוב ומתוק.

אחר כך אומרים את הפסוק השני (תהלים קיט, קלו): פִּלְגֵי מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא שְׂמֵרוֹ תוֹרַתְךָ, רע ומר למי שלא שומר את התורה.

את שני הפסוקים האלו תיקן האר"י הקדוש לומר, זה תיקון לעבירה של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן. איך זה תיקון? - כי הפסוקים האלו אומרים לאדם: תטה אוזן ותקשיב, אֹרֶץ זָרָע לְצַדִּיק, לצדיק מואר, טוב לו ומתוק לו, וְלִישָׁרֵי לֵב שְׂמֵחָה, ליהודים כשרים כל כך שמח ויפה, לעומת זאת פִּלְגֵי מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא שְׂמֵרוֹ תוֹרַתְךָ, אם לא תשמור את התורה, לא תגיע לבית הכנסת להתפלל, אתה לא תשמור על העיניים, אתה חס ושלום תפגום בברית, אתה תצטרך הרבה לבכות בחיים. אוי, יש אחר כך צרות, צריך אחר כך לשפוך נהרות עם דמעות.

לבקש על עצמינו שיהיו לנו עיניים קדושות

בזמנים עברו, כל זמן שיהודי ישב בבית או בבית הכנסת, הוא היה שמור, כשהוא יצא לרחוב הוא היה צריך לבקש מהשם שיהיה לו שמירת עיניים, והוא היה צריך להשפיל עיניים כדי שהוא לא יכשל בראיה אסורה, היום נהיה כזה עולם קשה, אפשר לשבת בבית או בבית הכנסת ויש את הנסיונות הכי גדולים בשמירת עיניים, אם יש לאדם פלאפון, מחשב או אייפד וכדומה.

בואו נקבל על עצמינו בלילה הקדוש הזה שיהיו לנו עיניים קדושות, בואו נתחזק לזרוק את כל הדברים האלו, יותר לא להסתכל בכל הדברים האלו, אף אחד לא יודע מה אני עושה, אף אחד לא יודע מה יש לי, אף אחד לא יודע מה אני מסתכל, אני עושה את זה לכבוד השם יתברך, 'לפני ה' תטהרו' אני מיטהר לכבודו יתברך.

בבית יהודי אי אפשר להכניס סרטים, בבית יהודי אי אפשר להכניס די וי די (מסך עם אפשרות צפיה), בבית יהודי אי אפשר לצפות בעבירות חס ושלום. אוי ואבוי איזה צרות יש אחר כך, אם לא שומרים על העיניים מאב־דים את הילדים, מאבדים את הפרנסה.

בואו נקבל על עצמינו, אני הולך לשמור על העיניים שלי, ואני לא הולך להקשיב יותר חדשות.

רק חסד אחד עדיין חסר - הפצה

אחים יקרים! אחים אהובים! השם עזר וקיבלנו מתנה, אנחנו מקורבים לרבינו, אנחנו יודעים מהעצה של לדבר אל השם יתברך, אנחנו יודעים שאפשר ללמוד אפילו כשלא מבינים מה שאומרים. אדם שמ־תקרב לרבינו הקדוש, נהיה אדם חופשי ומשוחרר.

זכינו להיות אצל רבינו על ראש השנה, צייתנו לרבינו במסירות נפש, לכל אחד זה הגיע קשה, כל אחד עדיין חלש מהנסיעה הקשה, אבל אנחנו לא מתחרטים, אנחנו שמחים עם זה שזכינו להיות אצל רבינו על ראש השנה, אנחנו מאמינים שרבינו יתקן אותנו.

אנחנו צריכים לבקש מהשם יתברך שהדיבורים של רבינו יחדרו אצל עוד יהודים, שכולם ידעו מזה שיש דרך שבה אפשר לחיות כאן בזה העולם עם השם יתברך, אפשר לבקש סליחה מהשם, אפשר לדבר עם השם, אפשר לשוחח עם השם יתברך, זה הרי כל כך מתוק ומאיר.

בואו נקבל על עצמינו בלילה הקדוש הזה לעסוק בל־עזור ליהודים אחרים. היום זה עולם של חסד, בני ישראל עושים חסד לאין שיעור, אבל חסד אחד עדיין חסר, צריך לרחם על אנשים ולהביא אותם אל השם יתברך, זהו הרי החסד הכי גדול שאפשר לעשות לאדם, אם מאירים באדם אחר שכל של צדיק.

את זה נבקש מהשם יתברך, שכל היהודים גם יושעו, שכל אחד כבר ידע מרבינו הקדוש.

היתום עם המשרוקית

אחים יקרים! אחים אהובים! בואו ננצל את הלילה הקדוש, בואו נדבר אל השם, אפילו שהלב אטום, לא מרגישים כלום, צריך לדעת שאני עומד לפני ה', אני עומד לפני הקדוש ברוך הוא, והשם מקשיב לי.

כל שנה אנחנו מספרים את הסיפור הקדוש שקרה בזמן הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו. שנה אחת, בליל כל נדרי, ראה הבעל שם טוב הקדוש שמרחפת גזירה קשה על בני ישראל למעלה בשמים, הבעל שם טוב ניסה לבטל את הגזירה אבל ללא הצלחה. בבית הכנסת של הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו התפלל יהודי שגידל אצלו בבית את אחיינו, ילד יתום בן עשר, והיות וליתום לא היו הורים שידאגו לו הוא

לא הלך לחדר, הוא לא ידע כלום, אפילו לא קרוא וכתוב. אפילו לא אל"ף בי"ת. כשהגיע יום כיפור לקח אותו הדוד יחד איתו לבית הכנסת. לילד היה משרוקית שבה הוא היה שורק כשהוא היה רועה את צאן דודו, וכשהדוד לקח אותו לבית הכנסת הוא לקח איתו את המשרוקית בכיס.

הילד ישב בליל כל נדרי בבית הכנסת, הוא לא ידע איך מתפללים אפילו מילה אחת, הוא ראה איך שכל אחד מעוטף בטלית ולבוש בקיטל, מתפללים כל כך בקדושה ורצינות, כולם בוכים אל השם יתברך, מאוד כאב לו הלב, הנשמה שלו התחילה לבעור: "אני גם רוצה להתפלל, אני גם רוצה לשפוך את הלב הקטן שלי להשם יתברך, אבל אני לא יודע קרוא וכתוב, אני לא יודע איך מתפללים". באמצע התפילה הילד הקט כבר לא יכל להתאפק, שכל בית הכנסת מתפלל לל כל היום להשם יתברך והוא לא יכול להתפלל, הוא חשב: 'מה אני יכול לעשות עבור השם יתברך? נפל לו רעיון משהו שהוא יכול לעשות, הוא הוציא את המשרוקית מהכיס ונתן שריקה עצומה, שהדהדה בכל בית הכנסת... 'אם אני לא יכול להתפלל - אני לפחות שורק לכבוד השם יתברך! מוכן מאליו שהדוד גער בו: "מה עשית? הפרעת לכל בית הכנסת להתפלל!".

במוצאי יום טוב אמר הבעל שם טוב הקדוש, שהילד הזה עם המשרוקית קרע לגזרים את הגזירה הרעה, כי היות שלדאבון לב הוא לא ידע להתפלל, אבל היה לו רצון חזק לעשות לפחות משהו לכבוד השם, הוא נתן שריקה מכל הלב - עם זה הוא גרם לקרוע את הגזירה הרעה.

רואים מזה שהשם יתברך לא מסתכל 'מי מתפלל', ומה הוא מתפלל, השם מסתכל לתוך הלב, לראות מי שזועק מעומק הלב, כמו הילד הזה שלא ידע כלום, והוא שרק עם המשרוקית מכל הלב, ועם זה הוא ביטל את הגזירה.

לפעמים אדם מוצא את עצמו בזמן קדוש, כמו חודש אלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום כיפור, הוא מרגיש שהרגשות שלו כבויים, שינצל את העצה של רבינו, תגיד כמה דיבורים פשוטים להשם יתברך: "רבונו של עולם אני כל כך אטום, אני כל כך שבור, אין לי שום רגש, אין לי לב, אני ישן, אני מת, אני כל כך מבולבל, אני כל כך רחוק ממך, אני רואה איך

תמחלו לי, ותבקשו עבורי

אני לא מדבר אליכם, אני מדבר אלי בעצמי, מוהרא"ש זכותו יגן עלינו צווה עלי לדבר ביישיבה ובבית הכנסת, באמת אני צריך לתקן את עצמי, הנחמה שלי היא 'לפני ה' תטהרו', אני עושה את העצה של רבינו, אני מבקש כל יום מהשם יתברך: "תרחם עלי, אני רוצה להיות יהודי כשר".

אני מבקש מכולכם שתמחלו לי. לי היה יותר טוב אם הייתי יכול לשבת בצד ולא להתעסק עם אף אחד, אבל השם יתברך סיבב כך, מוהרא"ש צווה עלי לדבר ולהגיד וכו' וכו' - אז אני צריך להגיד. אז אני מבקש ממכם תמחלו לי.

גם אני רוצה לבקש ממכם, שתתפללו שיהיה לי כח להמשיך הלאה לשבת בישיבה וכו', ושאוכל לעשות את מה שמוהרא"ש ביקש ממני.

יש לי את השם יתברך

השם יעזור שנפעל שנה טובה, שנזכור שאנחנו עומדים לפני ה' - אצל השם יתברך, אפילו אם אף אחד לא צריך אותי, יש לי את השם יתברך. אני מדבר אל השם יתברך. והמילים שלי לא צריכות להתאים אחת לשנייה, אף אחד לא שומע מה שאני מדבר - רק השם יתברך.

אני אבקש מהשם יתברך שהוא ימחל לי, ושוהא יעשה איתי נס שכבר אתחיל ללמוד, שכבר אתחיל להתפלל, שכבר אתחיל לשמור שבת, שכבר אתחיל להניח תפילין, שכבר אתחיל להיות יהודי כשר.

הולכים כעת להוציא את הספרי תורה הקדושים, הולכים לבקש סליחה מהספר תורה.

השם יעזור שנזכה כולנו לשנה טובה ומבורכת, אמן.

שכל אחד עושה תשובה, כל אחד חוזר אליך, תסתכל איך אני נראה", "רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי", "רבונו של עולם תפתח לי את הלב", "רבונו של עולם הלב שלי כל כך אטום, אני כל כך שבור, נפלתי כל כך עמוק, אבל אני רוצה להיות יהודי".

השם יתברך מסתכל לתוך הלב של יהודי, הוא רואה איך שיהודי מתחנן להשם יתברך, השם מקבל את התשובה ומנקה את את הבן אדם.

ראש הישיבה שלי"א הסתובב לעבר עזרת הנשים ואמר בקול בוכים

נשים יהודיות יקרות! אמהות יהודיות יקרות! בואו נקבל על עצמינו בלילה כזה קדוש, ליל כל נדרי, ללכת לבושות באופן כשר, עדין ויפה.

אנחנו הולכים להגיד תיכף: "אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה", ליהודי כשר שמציית למה שכתוב בתורה ולמה שהצדיקים אומרים, מואר לו ומתוק לו, לו ולמשפחתו, לעומת זאת: "פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך", נהרות עם דמעות זולגים מהעיניים אם לא שומרים על התורה.

בואו נציית לצדיקים, בואו נציית למוהרא"ש, מוהרא"ש הקים קהילה כל כך יפה היכל הקודש, מוהרא"ש מסר את נפשו כדי שיספרו את שער הראש, ושיזהרו מאוד על כיסוי הראש.

זה מביא ישועות, זה מביא ילדים, זה מביא פרנסה, זה מביא בריאות, ובזה תלוי ביאת המשיח.

כל כך חבל לא לעשות זאת, לספר את מעט שער הראש, עם הדבר הפעוט הזה אפשר להביא את הגאולה!

'יפה' זה מה שיפה אצל הקדוש ברוך הוא, לא מה שהגוי אומר שזה יפה זה יפה. אפשר להגיע לזה על ידי תפילה, בואו נבקש מהשם יתברך עבור כל היהודים: "רבונו של עולם תעזור לכל היהודים שייעזרו מה זה יפה, שיפה זה לא מה שהגוי אומר שזה יפה, רק מה שהשם יתברך אומר שזה יפה זה יפה".

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק יומי - שיעורים; מעשיות של תפלה; מתכונים; ועוד
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידושינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניונגנים; מעשיות של תפלה ועוד
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעליעל / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370